

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 126.251 van 10 december 2003
in de zaak A. 123.898/VII-27.237**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat C. TZOLAS,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Tolstraat 83

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Syrische nationaliteit, op 15 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 februari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. TZOLAS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 5 februari 2002 en verklaarde zich op 7 februari 2002 vluchteling.

1.2. Op 26 februari 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 juni 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, die de Syrische nationaliteit bezit en afkomstig bent van Haleb, zou gedurende vijf jaar in een drukkerij hebben gewerkt. Uw moeder zou van Koerdische origine zijn en een neef van haar, XXX, zou actief zijn geweest bij de PKK (de Koerdische Arbeiderspartij) en bij de PDK (Democratische Partij Koerdistan). U zou sinds drie jaar voor XXX pamfletten voor de PKK en de PDK hebben gedrukt. Uw baas en de overige personeelsleden zouden hiervan niet op de hoogte zijn geweest omdat u deze pamfletten steeds rond middernacht in de drukkerij zou hebben gedrukt. Zowel de PKK als de PDK-pamfletten zouden ondertekend zijn geweest door de respectievelijke partijvoorzitters. Op de pamfletten zou steeds een oproep tot hereniging van het Koerdisch volk en een collecte van gelden voor de Koerdische zaak zijn vermeld. U zou verder nooit contacten hebben gehad met leden van de PKK en de PDK. Rond

oktober-november 1999 zou XXX aan de Syrisch-Turkse grens zijn gearresteerd door de Syrische autoriteiten. Hij zou ongeveer gedurende vijf maanden zijn gedetineerd in de Tadmour-gevangenis op verdenking van activisme bij Koerdische partijen. Hij zou zijn vrijgelaten omdat er geen bewijzen tegen hem zouden zijn gevonden. U zou geen kennis hebben gehad van de concrete politieke activiteiten van XXX. In februari 2000 zou u naar België zijn gereisd met een visum voor Italië en dit uit vrees zoals XXX gearresteerd te worden door het drukken van pamfletten voor Koerdische partijen. U zou op legale wijze vanuit de luchthaven van Haleb via Wenen naar Brussel zijn gevlogen. U zou niet naar Italië hebben willen reizen wegens uw angst voor de maffia en de drugsnetwerken. Na het verstrijken van uw visum zou u clandestien in België zijn gebleven tot eind oktober 2000. U zou geen asiel hebben aangevraagd in België omdat u twijfelde al dan niet terug te keren naar uw land. Na het overlijden van president Hafez El Assad en na de arrestatie van de PKK-leider Abdullah Öcalan zou u opnieuw naar Syrië zijn teruggekeerd. U zou geen problemen hebben ondervonden bij terugkeer op de luchthaven van Haleb. U zou opnieuw pamfletten van de PDK en PKK hebben gedrukt voor XXX. Eind 2001 zou u tijdens lunchtijd van uw werk naar huis zijn gegaan. XXX en een derde persoon zouden op dat moment naar uw drukkerij zijn gekomen en u daar hebben opgewacht. De Mukhabarat (Syrische veiligheidsdienst) zou op dat ogenblik de drukkerij zijn binnengevallen en alle personeelsleden, uw baas, XXX en zijn vriend hebben gearresteerd. U zou na lunchtijd naar uw drukkerij zijn teruggekeerd en van de bureaus deze inval vernomen hebben. U zou nog diezelfde dag bij een verwant in Ein El Arab zijn ondergedoken gedurende vier á vijf dagen. U zou hierna begin januari 2002 via smokkelroutes naar Turkije zijn gevlucht waar u gedurende een week zou hebben verbleven. U zou verder clandestien naar Griekenland zijn doorgereisd en met de bus naar Athene zijn gereden. U zou er gedurende een week zijn gebleven en zou verborgen in een vrachtwagen per boot naar Italië zijn gevaren. Vervolgens zou u per trein naar Rome zijn gereisd met verblijf van twee weken bij een vriend. Hierna zou u naar Milaan en verder naar Frankrijk zijn doorgereisd. Tot slot zou u vanuit Parijs per trein naar België zijn gereden teneinde er zich vluchteling te verklaren.

In België zou u telefonisch met een vriend van uw moeder hebben gesproken. Deze zou u verteld hebben dat de Mukhabarat de dag dat u naar Ein El Arab zou zijn gevlucht thuis zou zijn gekomen op zoek naar u en het huis zou hebben onderzocht. Ze zou hierna dagelijks bij u thuis zijn gekomen en naar u hebben gevraagd. Vier dagen na de inval in de drukkerij zou de Mukhabarat uw baas en alle personeelsleden van de drukkerij hebben vrijgelaten behalve XXX en zijn vriend. XXX zou vermoedelijk onder de martelingen uw naam hebben aangegeven. De Mukhabarat zou uw familie verleiden dat ze u zou beschuldigen van samenwerking met XXX bij de organisatie van terroristische activiteiten.

Vooreerst dient opgemerkt dat u voor het Commissariaat-Generaal (CGVS) tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd vergeleken met uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) die de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig in het gedrang brengen. Zo verklaarde u voor de DVZ dat leden van de Geheime Dienst na de inval in de drukkerij eind december 2001 alle personeelsleden zouden hebben gearresteerd, nl. twee werknemers en uw baas, in totaal dus drie personen (zie gehoorblad D.V.). Voor het CGS beweerde u naast uw baas nog met zeven personeelsleden in de drukkerij te hebben gewerkt en dat buiten u iedereen, dus zeven personen werden gearresteerd waarna de drukkerij werd afgegrendeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 én p. 10). Vervolgens verklaarde u voor het CGVS dat Mohammed Najar samen met een andere, derde persoon naar uw drukkerij is gekomen eind december 2001 en dat ook deze personen na de inval gearresteerd en gedetineerd werden (zie gehoorverslag CGVS pp. 7-10-11). Voor de DVZ beweerde u dat enkel Mohammed Najar naar uw drukkerij is gekomen en maakte u op geen enkel moment melding van een persoon die hem zou vergezeld hebben en die ook gearresteerd en gedetineerd werd (zie gehoorblad DVZ). Verder verklaarde u voor het CGVS dat XXX lid is van de PKK en de PDK en politieke activiteiten had bij beide partijen (zie gehoorverslag CGS, p. 3-3bis). Voor de DVZ beweerde u dat XXX enkel lid is van de PKK en maakte u geen melding van zijn lidmaatschap of van zijn engagement bij de PDK (zie gehoorverslag DVZ).

Dient tevens aangestipt dat u voor het CGVS verklaarde dat uw neef eind 1999 is gearresteerd en gedurende vijf maanden werd gedetineerd in de Tadmour-gevangenis

op beschuldiging van activisme voor Koerdische partijen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 bis). U zou hierdoor uit angst ook gearresteerd te worden in februari 2000 naar België zijn gevlucht. Voor de DVZ maakte u echter op geen enkel moment melding van deze arrestatie van uw neef en van uw daaropvolgende vlucht naar België (gehoorverslag DVZ). Bovengaande anomalieën stellen uw vluchtrelaas in een bedrieglijk daglicht.

Voor zoverre nog enig geloof kan gehecht worden aan uw vluchtmotieven dient vastgesteld dat uw activiteiten voor de PDK en de PKK zich beperkten tot het drukken van pamfletten, als dienstverlening aan uw neef die van Koerdische origine is. U verklaarde nooit leden van de PKK, noch van de PDK te hebben ontmoet (zie gehoorverslag CGS, p. 7bis en 9bis). Vervolgens verklaarde u ook niet op de hoogte te zijn geweest over de politieke activiteiten van uw neef. U zou enkel gedurende drie jaar steeds dezelfde pamfletten hebben gedrukt met telkens dezelfde oproep tot hereniging van het Koerdisch volk en de inzameling van gelden voor de Koerdische zaak. U wist verder niets te vertellen over de organisatie en het verloop van deze inzamelingen en andere mogelijke acties (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uit bovengaande vaststellingen kan afgeleid worden dat u geen verregaande activiteiten heeft ontplooid voor de PDK of voor de PKK. in dezelfde context dient overigens gewezen op informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat de Syrische autoriteiten goede relaties onderhouden met de PDK, waardoor uw ingeroepen vrees voor vervolging vanwege uw activiteiten voor de PDK ongegrond is (informatie Belgische ambassade te Damascus, dd. 4 april 2002).

Tevens dient aangestipt dat u verklaarde bij uw eerste vlucht naar België in februari 2000 op legale wijze uw land te hebben verlaten met een visum voor Italië. Na verstrijking hiervan verklaarde u nog gedurende acht maanden clandestien op Belgisch grondgebied te hebben verbleven tot eind oktober 2000 zonder asiel aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4bis-5). U verklaarde verder op legale wijze zonder problemen naar uw land te zijn teruggekeerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 5bis). Het loutere feit dat u, in het bezit van uw eigen paspoort, probleemloos uw land kon uitreizen en vervolgens weer inreizen, wijst evenmin op een geïmagineerd-zijn met het oog op vervolging (zie gehoorverslag CGS, p. 4).

Uw voorgelegde identiteitskaart, geboorteakte, arbeidscontract en documenten voor de aanvraag van uw rijbewijs bewijzen wel uw identiteit en afkomst, maar voegen geen extra elementen toe aan uw asielaanvraag.

Uw asielaanvraag is bijgevolg onontvankelijk.”.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Wat betreft de toepassing van artikel 26.

2.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Onzorgvuldigheid bij het nemen van de beslissing en onredelijkheid m.b.t. de gevolgen.

A. Wat betreft de tegenstrijdigheden.

Verweerster meent dat de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker wordt ondermijnd doordat zijn verklaringen tegenstrijdigheden zouden vertonen met zijn eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

1.

Ten eerste zou er een tegenstrijdigheid bestaan in verzoekers verklaring m.b.t. het aantal personen dat er gearresteerd is geweest bij de inval door de Syrische veiligheidsdienst in de drukkerij.

Verweerster schrijft het volgende:

" Zo verklaarde u voor de DVZ dat leden van de Geheime Dienst na de inval in de drukkerij eind december 2001 alle personeelsleden zouden hebben gearresteerd, nl. twee werknemers en uw baas, in totaal dus drie personen (zie gehoorblad DVZ). Voor het CGS beweerde u naast uw baas nog met zeven personeelsleden in de drukkerij te hebben gewerkt en dat buiten u iedereen dus zeven personen (personen), werden gearresteerd waarna de &drukkerij werd afgegrendeld (zie gehoorverslag CG VS p. 7 en p. 10). "

Verzoeker heeft inderdaad gezegd dat er naast de baas en zichzelf nog zeven personeelsleden in de drukkerij werken. Verzoeker heeft echter voor verweerster nooit gezegd dat bij de inval zeven personeelsleden werden gearresteerd maar dat 'allen' werden gearresteerd. Dit is een groot verschil. Hiermee bedoelde verzoeker iedereen van de personeelsleden die tijdens de inval in de drukkerij aanwezig waren (naast de baas, XXX en de andere persoon ! Verweerster heeft nooit achter een numeriek aantal van de gearresteerde personeelsleden gevraagd. Verweerster kan bijgevolg niet uit de verklaring van verzoeker zomaar afleiden dat er zeven personeelsleden werden gearresteerd daar verzoeker dit nooit heeft verklaard.

Er is dus helemaal geen sprake van een zogenaamde tegenstrijdigheid.

2.

Ten tweede vindt verweerster een tegenstrijdigheid in het feit dat verzoeker voor de DVZ geen melding zou hebben gemaakt van het feit dat op de dag van de inval Mohamed Najaar samen met een andere persoon die ook gearresteerd werd, naar de drukkerij is gegaan.

Dit is verkeerd daar verzoeker wel voor de DVZ heeft vermeld dat Mohammed Najaar vergezeld werd door een andere persoon. Dat dit niet zou blijken uit het gehoorverslag van de DVZ is niet zijn fout.

Bovendien wil verzoeker opmerken dat het feit dat Mohammed Najaar vergezeld werd door een andere persoon voor hem weinig belangrijk leek daar voor hem de spilfiguur Mohammed Najaar was. De veiligheid van verzoeker stond of viel met Mohammed Najaar daar enkel hij wist dat verzoeker de pamfletten voor de PKK en de PDK drukte. De andere persoon was een onbekende voor verzoeker zodat verzoeker er verder ook weinig belang aan heeft gehecht.

3.

Verweerster meent ook een tegenstrijdigheid te zien in het feit dat verzoeker voor de DVZ niet zou hebben verklaard dat Mohamed Najaar eveneens lid van of minstens actief voor de PDK zou zijn.

Dit is logisch daar de Syrische autoriteiten geen probleem hebben met het bestaan van de PDK. De PDK voert immers geen 'gewapende strijd'. Het is de PKK die door de Syrische autoriteiten als een terroristische beweging wordt aanzien. Het is de activiteit voor de PKK die door de Syrische autoriteiten wordt verboden en vervolgd.

Door het drukken van pamfletten enkel voor de PDK zou verzoeker niet echt vrezen voor zijn leven. Doordat hij echter ook pamfletten voor de PKK heeft gedrukt is de reden waarom hij vreest voor zijn leven bij aanhouding door de Syrische autoriteiten. Gezien het activisme voor de PKK het echte probleem is, heeft verzoeker in eerste instantie XXX enkel in verband gebracht met de PKK.

4.

Ten laatste vindt verweerster dat het niet-vermelden van zijn eerste vlucht naar België in 2000 voor de DVZ eveneens tegenstrijdig.

Verzoeker wil hier ten eerste opmerken dat de DVZ enkel vragen heeft gesteld naar zijn huidige vluchtmotieven. Dat verzoeker zijn vlucht in 2000 naar België niet heeft verteld was niet ingegeven door één of andere bedrieglijk oogmerk maar simpelweg omdat hij door de DVZ nooit in die zin werd ondervraagd. Verzoeker heeft dit wel eerlijk verteld aan verweerster omdat er ook naar gevraagd werd (Verweerster vroeg aan verzoeker of hij door zijn huidige vlucht voor de eerste keer Syrië heeft verlaten). Indien verzoeker dit voor de DVZ bedrieglijk zou hebben verzwegen, kon hij dit ook verzwijgen voor verweerster.

Ten tweede heeft verzoeker aan verweerster verteld dat XXX hem bij zijn terugkeer in Syrië verteld heeft dat hij was gearresteerd in verband met elektrische apparaten. Verweerster houdt hier in haar motivering en beslissing totaal geen rekening mee.

Verzoeker zag dus niet de relevantie in om dit uit eigen beweging aan de DVZ te vertellen daar XXX uiteindelijk niet voor zijn activisme voor de PKK werd gearresteerd. Dit is trouwens ook de reden waarom verzoeker probleemloos kon

terugreizen naar Syrië. Gezien de arrestatie van XXX in 1999 geen verband hield met zijn activisme voor de PKK was er door de Syrische autoriteiten ook geen link gelegd met verzoeker.

Besluit:

Bovenstaande consideraties tonen aan dat de tegenstrijdigheden waarop verweerster zich beroept om de aanvraag bedrieglijk te verklaren, ofwel onbestaande ofwel simpel te verklaren zijn. Verweerster heeft haar beslissing niet met de nodige zorgvuldigheid genomen. Bovendien zijn de door verweerster beweerde tegenstrijdigheden, gelet op het gedetailleerd relaas van verzoeker, niet zwaarwichtig en afdoende genoeg om tot de bedrieglijkheid te concluderen.

B. Wat betreft de ongegrondheid

Verweerster oordeelt dat er geen ernstige vluchtmotieven uit vrees voor vervolging voorhanden zijn. Verweerster baseert zich hiervoor op drie gronden.

1.

Ten eerste zou verzoeker enkel pamfletten hebben gedrukt. Verzoeker heeft volgens verweerster geen verregaande activiteiten ontplooid voor de PDK en de PKK.

Verweerster redeneert hier echter volgens ons eigen westers rechtssysteem en minimaliseert op deze wijze het gevaar dat verzoeker loopt wegens het clandestien drukken van verboden pamfletten in een land als Syrië. In Syrië is het drukken van pamfletten voor een voor hun 'terroristische' beweging reeds voldoende om minstens medeplichtig te zijn aan terroristische activiteiten. Daarenboven kan de Syrische veiligheidsdienst niet op voorhand weten dat verzoeker enkel pamfletten heeft gedrukt en verder niets afweet van de werking, organisatie of andere leden van de PKK of PDK. Eenmaal aangehouden zal de Syrische Veiligheidsdienst alle informatie die zij wil horen, uit verzoeker proberen te krijgen desnoods met behulp van praktijken die in ons westers rechtssysteem menonwaardig en uit den boze zijn zoals foltering. Dat verzoeker werkelijk niets weet zal hem op dat moment van weinig nut zijn en zal weinig geloofwaardig overkomen bij de Syrische veiligheidsdienst.

2.

Verweerster wijst er ook op dat volgens door haar ingewonnen informatie de Syrische autoriteiten goede relaties met de PDK onderhouden. Bijgevolg zou verzoekers vrees voor vervolging op grond zijn activiteit voor de PDK ongegrond zijn.

Zoals boven reeds vermeld, is niet verzoekers activiteit voor de PDK maar voor de PKK die voor verzoeker een gegronde vrees tot vervolging uitmaakt. Verzoeker heeft aan verweerster reeds duidelijk gemaakt dat hij vreest voor vervolging wegens terroristische activiteit door het drukken van pamfletten van de PKK. De Syrische veiligheidsdienst heeft zich ook in die zin uitgedrukt tegenover de ouders van verzoeker daar ze verzoeker wil aanhouden o.w.v. zijn samenwerking met XXX bij de organisatie van terroristische activiteiten.

Verweerster slaat de bal dus volledig mis door te stellen dat verzoeker niets moet vrezen m.b.t. zijn activiteit voor de PDK, daar dit juist niet het probleem is!

3.

Ten laatste stelt verweerster dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Syrië in 2000 probleemloos Syrië kon inreizen. Dit zou bewijzen dat hij niet werd 'gevisieerd met het oog op vervolging'.

Ook hiervoor heeft verzoeker aan verweerster de reden opgegeven waarom hij probleemloos het land weer kon inreizen. Zoals boven vermeld, was XXX, naar eigen zeggen, in 1999 gearresteerd in verband met een affaire van elektrische apparaten. De Syrische autoriteit heeft dus in principe geen onderzoek gedaan naar enig activisme voor de PKK en de PDK. Hierdoor was er dus ook geen reden om de link te leggen met verzoeker zodat hij bijgevolg niet gevisieerd werd door de Syrische autoriteiten bij zijn terugkeer in 2000.

Bovendien dient verweerster de huidige situatie van verzoeker waarvoor hij is gevlucht, te beoordelen. Het gaat niet op om te zeggen dat vermits hij in 2000 niets moest vrezen, er nu ook geen reden van vrees zou bestaan. Tussen oktober 2000 en december 2001 zijn er meer dan twaalf maanden verstreken en kan er veel veranderd zijn!

De huidige situatie van verzoeker is van dien aard dat hij inderdaad ernstige redenen heeft om te vluchten uit vrees voor vervolging door de Syrische autoriteiten.

Besluit:

Nogmaals blijkt dat verweerster onzorgvuldig te werk is gegaan bij het nemen van haar beslissing. Eveneens blijkt uit bovenstaande consideraties dat verweerster de asielaanvraag heeft verworpen op grond van weinig relevante en niet-determinerende gegevens. Nochtans heeft verzoeker voldoende gegevens aangebracht dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1 A, 2 van de Conventie van Genève dd. 28.07.1951.”.

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie komt dat de aanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond is op grond van tegenstrijdige verklaringen en de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd; dat, wat betreft de tegenstrijdigheden, moeilijk valt in te zien waar juist de tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen ligt; dat hij deze telkens op aannemelijke wijze uitlegt; dat de beweerde tegenstrijdigheden -zo zij bestaan- niet zwaarwichtig en afdoende genoeg zijn om tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag te concluderen;

2.3. Overwegende dat verzoeker voorts op overtuigende wijze betoogt dat het louter drukken van pamfletten voor de PKK, een zogenaamd terroristische beweging, volstaat om minstens te worden beschouwd als medeplichtig aan terroristische activiteiten en dat verdachten in zijn land van herkomst niet altijd op een eerlijk proces kunnen rekenen; dat derhalve de bewering als zou de commissaris-generaal verzoekers aanvraag ten onrechte kennelijk ongegrond hebben bevonden, niet in korte debatten kan worden afgedaan;

2.4. Overwegende dat, nu de kamer het niet eens is met de conclusies van het verslag, het beroep tot nietigverklaring, overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt voortgezet;

3. Wat betreft de vordering tot schorsing

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat hierboven werd vastgesteld dat het eerste middel niet ongegrond lijkt en derhalve ernstig is;

3.3. Overwegende dat met betrekking tot het moeilijk te herstellen nadeel, nu kan aangenomen worden dat verzoeker gezocht wordt door de autoriteiten van zijn land van herkomst, dient vastgesteld te worden dat hij bij zijn terugkeer aldaar het risico loopt van zijn vrijheid te worden beroofd;

4. Overwegende dat voldaan is aan de twee door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat bijgevolg aan de wettelijke voorwaarden voor een schorsing van de tenuitvoerlegging is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 februari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring wordt desgevallend voortgezet overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien december tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.